

Händeli eluloost

riites naine? Nii väga ebakohane see siiski ei tundu. Händeli-aegses ooperisteetikas polnud oluline primitiivne naturalism, vaid ülimalt kõrgetasemeline laul toredates kostüümides kaunite dekoratsioonide taustal.

- 1685 23. veebruaril sündis Halles habemeajakirurgi Georg Händeli perekonnas poeg Georg Friedrich
(samal aastal sündisid Johann Sebastian Bach ja Domenico Scarlatti)
- 1694 alustas muusikaõpinguid helilooja ja organisti Friedrich Wilhelm Zachowi (1663–1712?) juures Weissenfelsis
- 1695 esimesed teosed — sonaadid puhkpillidele
- 1697 isa surm
- 1702 astus Halle Ülikooli õigusteaduskonda, töötades kirikuorganistina ja muusikaõpetajana
- 1703 sõitis Hamburgi, töötas ooperiteatri orkestris
- 1705 esimesed ooperid «Almira» ja «Nero»
- 1706 esimene Firenze-reis
- 1707 Händeli esimene itaalia-ooperi «Rodrigo» lavastus Firenzess, sõit Veneziasse
- 1708–1709 reisid Napolisse, Veneziasse ja Rooma
- 1710 esimene reis Inglismaale
- 1711 Esimene ooper Inglismaal («Rinaldo»)
- 1720 Händel määrati Londoni Kuningliku Muusikaakadeemia direktoriks
- 1726 astus Inglise kodakondsusesse ja nimetati Kuningliku Kapelli heliloojaks
- 1729 määrati taasloodud Kuningliku Muusikaakadeemia direktoriks; Itaalia-reis
- 1730 ema surm

- 1733 Händeli loomingu festival Oxfordis
- 1737 Händeli poolt juhatatud ooperiteatri krahh, heliloojat tabas depressioon ja raske haigus
- 1741—1742 reis Iirimaale, «Messiase» esiettekanne Dublinis
- 1747 «Judas Maccabeus» Stuartite üle saavutatud võidu auks, Händelist saab rahvuskangelane
- 1750 J. S. Bach'i surm
- 1751 viimane reis (Hollandisse ja Saksamaale)
- 1752 ebaõnnestunud silmaoperatsioon, täielik pimedaksjäämine
- 1757 D. Scarlatti surm
- 1759 6. aprillil viimane avalik esinemine Covent-Gardenis, 11. aprillil viimne täiendus testamendis — saada maetud Westminsterisse.
G. F. Händel suri 14. aprillil 1759. a.

Händeli ooperid

- Der in Krohnen erlangte Glückswechsel, oder ALMIRA, die Königin von Castilien
(Kuningliku saatuse heitlikkus ehk Almira, Kastiilia kuninganna)
Libreto — Friedrich Feustking
- Die durch Blut und Mord erlangte Liebe, oder NERO
(Läbi vere ja surma võidetud armastus ehk NERO)
Libreto — F. Feustking
- 1705 Hamburg
- 1705 Hamburg
(pole säilinud)

Händeli hauamonument Westminsteris
Надгробный памятник Генделью в Вестминстере

Händeli ausammas tema sünnilinnas
(1859; autor H. Heidel)
Памятник Генделю в Халле (1859; автор Г. Гайдель)

Der beglückte FLORINDO (Önnelik Florindo)	1706 ?*	1708
Die verwandelte DAPHNE (Moondatud Daphne)	Hamburg	(pole sälinud)
Libretto — Hinrich Hinsch		
RODRIGO	1707	Firenze
Libreto autor teadmata		
AGRIPPINA	1709	Venezia
Libreto — Vincenzo Grimani		
RINALDO	(1. red.)	1711
Libreto —	London	
Aaron Hill / Giacomo Rossi	(2. red.)	1731
	London	
IL PASTOR FIDO	(1. red.)	1712
(Ustav karjane)	London	
Libreto — G. Rossi (Battista Guarini pastoraali järgi)	(2. red.)	1734
	London	
	(3. red.)	1734
	London	
TESEO (Theseus)	1712 ?	1713
Libreto —	London	
Nicolo Francesco Haym		
SILLA (Sulla)	1713 ?	1714
Libreto — G. Rossi	Burlington	
AMADIGI DI GAULA (Amadis)	1715	London
Libreto — G. Rossi või N. F. Haym	(kõik ülejääanud ooperid esitendusid Londonis)	
RADAMISTO	1720	
Libreto — N. F. Haym	(mitu redaktsiooni)	
MUZIO SCEVOLA	1721	
(Mucius Scaevola)		(ainult 1. vaatus)
Libreto — Antonio Paolo Rolli		

* Küsimärk tähistab andmete lahkuminekuid erinevates allikates.

FLORIDANTE	1721	SIROE, Re di Persia (Kyros, Pärsia kuningas)	1728
Libreto — A. P. Rolli		Libreto — N. F. Haym (Pietro Metastasio järgi)	
OTTONE, Re di Germania (Otto, Saksamaa kuningas)	1722 ? 1723	TOLOMEO, Re di Egitto (Ptolemaios, Egiptuse kuningas)	1728
Libreto — N. F. Haym		Libreto — N. F. Haym	
FLAVIO (Flavius)	1723	LOTARIO (Lothar/ius)	1729
Libreto — N. F. Haym		Libreto — G. Rossi ? (Antonio Salvi järgi)	
GIULIO CESARE in Egitto (Julius Caesar Egiptuses)	1724	PARTENOPE (Parthenope)	1730
Libreto — N. F. Haym		Libreto — Silvio Stampiglia järgi	
TAMERLANO (Tamerlan)	1724	PORO, Re dell' Indie	1731
Libreto — N. F. Haym		Libreto — G. Rossi ? (P. Metastasio järgi)	
RODELINDA, Regina de' Langobardi (Rodelinda, Lombardia kuninganna)	1725	EZIO (Aetius)	1732
Libreto — N. F. Haym		Libreto — S. Humphrey ? (P. Metastasio järgi)	
SCIPIO (Scipio)	1726	? FERNANDO, Re di Castiglia?	1732 ?
Libreto — A. P. Rolli		Libreto — Matteo Norris	
ALESSANDRO (Alexander)	1726	SOSARME, Re di Media	1732 ? 1733
Libreto — A. P. Rolli ja Samuel Humphrey? (Pietro Metastasio järgi)		(Sosarme, Meedia kuningas) Libreto — A. P. Rolli ? (A. Sal- vi järgi)	
ADMETO, Re di Tessaglia (Admetos, Tessaalia kuningas)	1727	ORLANDO (Roland)	1732 ? 1733
Libreto — N. F. Haym vōi A. P. Rolli (A. Aureli järgi)		Libreto — G. Braccioli ? Carlo Sigismondo Capeci (L. Ariosto järgi)	
RICCARDO PRIMO, Re d'Inghilterra	1727	ARIANNA in Creta (Ariadne Kreetal)	1734
(Richard I, Inglismaa kuningas)		Libreto — Pietro Pariati järgi	
Libreto — A. P. Rolli			

ARIODANTE	1735
Libreto —	
A. Salvi ja L. Ariosto järgi	
ALCINA	1735
Libreto — ? (L. Ariosto järgi)	
ATALANTA (Atalante)	1736
Libreto —	
Belisario Valeriani järgi	
ARMINIO (Arminius)	1737
Libreto — A. Salvi järgi	
GIUSTINO	1737
Libreto — Nicolo Beregani järgi	
BERENICE, Regina d'Egitto (Berenike, Egiptuse kuninganna)	1737
Libreto — A. Salvi järgi	
FARAMONDO	1738
Libreto —	
Johann Jokob Heidegger ? (Apostolo Zeno ? järgi)	
SERSE (Xerxes)	1738
Libreto — Silvano Stampiglia (N. Minato järgi)	
IMENEO (Hymenaios ?)	1740
Libreto — S. Stampiglia ? järgi	
DEIDAMIA	1741
Libreto — A. P. Rolli	

Kristjan Raud. Nõid põrsastega. Pliiats. 1937.

Кристьян Рауд. Ведьма и поросята. Карандаш. 1937.

Homeros «Odüsseia» 210
Katkend kümnendast
laulust.

Tõlge: dr. A. Annist
Tallinn, 1963

215

220

225

230

235

240

Varsti nad märkasid ees orus metsises, varjatud paigas,
Kirke lossi, mis kõik kivist kanditud kaunisti välja.
Kuid koja kerkiva ümber seal valvasid maelövid, hundid —
kõik völjuoogiga need oli Kirke moondanud meestest!
Keegi kiskjaist neist tulijaile ei kallale sööstnud,
vaid ligi astusid neile nad ning saba liputid lahkelt.

Nii nagu head peremeest, pidulauast kes tulnud on, koerad
piiravad lipitsevalt, temalt maiusi oodates uusi,
nõnda mu kaaslaste ümber ka nüüd saba liputid hundid
ning lõvid küünekad, hirmsad. Ja jäid mehed vaatama kartes.

Nii kenalokise Kirke nad ukse ees seisid ja kuulsid,
kuis jumalanna seal sees oma toas imekaunisti laulis.
Käies kangaspuu ees, kulumatut ta valmistas kangast
kaunist, pehmet ja peent, nagu oskavad vaid jumalannad.

Ütles teistele seal Poleites, paljude pealik,
kes oli kaaslaste seas lähim kõigist ta mulle ja kallim:
«Laulab, mu sõbrad, siin keegi vist kangaspuu ääres — nii kaunilt
ning kõlavalt, et kaigub sest loss kõik. Kas jumalanna
või inimene see on? Kohe kutsume välja ta, hüüdes!»

Ütles. Ja höikasid kõik, et nii teda kutsuda õue.
Välja astuski Kirke jo nüüd, avas läikiva ukse,
kutsudes kambrisse neid. Paha aimamata nad läksid.
Ainult Eurylochos jäi õuele, peljates pettust.

Kambrisse Kirke nad viis, nõjatoolele istuma seadis,
juustu ja kollakat mett segas ning ka veel jahvatud otri
pramnia veiniga ning valas peekrisse sekka siis rohtu
nõidusvõimalist, et unuks täiesti neil kodu kallis.

Siis seda pakkus ta neile. Ja jõid nemad. Ent kohe Kirke
lõi völukepiga neid ning siis sealauta nad sulges.

Harjased said nad ja sea pea, röhkiva hääle; ka muu kõik
neil kuju sai seataoliseks; meel püsis endine ainult.

Nõndap sulgu nad jäid, ise nuttes. Ja sinna nüüd Kirke
tõi neile töhvasid toiduks ja pöögi ja kontpuie marju —
kõike, mis ikka ju sead, poris-pöörlejad, meelsasti söövad.